

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย
เรื่อง แนวทางการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่
จำหน่ายอาหารและการแสดงดนตรีสดในสถานที่ที่เป็นแพยื่นออกไปยังแม่น้ำ

สำนักงานเทศบาลเมือง ก. ได้มีหนังสือที่ จบ ๕๒๐๑๐/๓๖๓๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ เพื่อขอหารือประเด็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตามที่ นางสาว เอ ได้ยื่นเอกสารประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการจัดให้มีการแสดงดนตรี โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการว่า แพเอบี ที่ตั้งร้านเลขที่ ๘๘/๑๑ ถนน ก. ตำบล ก. อำเภอเมือง จังหวัด ก. ในโฉนดที่ดิน เลขที่ ๖๐๒๘ เป็นที่ดินของนาย บี และนาง ซี

เทศบาลเมือง ก. ได้ดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการดังกล่าวแล้ว พบว่า สถานประกอบการดังกล่าวเป็นร้านจำหน่ายอาหารและมีการแสดงดนตรีสด เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท จัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ ร้องเงิง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ก. เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีพื้นที่ประกอบการแบ่งเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ตั้งอยู่บนพื้นดิน และส่วนที่เป็นแพยื่นไปในแม่น้ำ จ. รายละเอียดดังนี้

๑. พื้นที่ส่วนที่อยู่บนดิน ประกอบด้วย ห้องครัวสำหรับปรุงประกอบอาหาร ที่นั่งรับประทานอาหารบางส่วน ที่สำหรับจัดให้มีการแสดงดนตรี และห้องสุขา อาคารในส่วนนี้มีความมั่นคงแข็งแรง และมีการขออนุญาตถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ด้านการสุขาภิบาลอาหาร ห้องครัว ห้องน้ำ สถานที่รับประทานอาหาร การจัดการน้ำเสีย ผู้ปรุงอาหาร ผู้เสิร์ฟอาหาร ถูกสุขลักษณะตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

๒. พื้นที่ส่วนที่อยู่ในน้ำเป็นแพยื่นไปยังแม่น้ำ จ. ใช้เป็นที่นั่งรับประทานอาหาร พื้นที่ส่วนนี้เป็นพื้นที่ที่เทศบาลเมือง ก. มีคำสั่งห้ามใช้อาคาร เนื่องจากไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

เทศบาลเมือง ก. จึงขอหารือเกี่ยวกับการอนุญาตสถานประกอบการดังกล่าวว่า กรณีที่ผู้ประกอบการมีการใช้อาคารทั้งสองส่วนข้างต้นในการประกอบกิจการ เทศบาลเมือง ก. จะสามารถออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท จัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกันตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ก. เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้หรือไม่ อย่างไรและมีหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตอย่างไร

กรมอนามัยได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานเทศบาลเมือง ก. มีความเห็นดังนี้

ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓๒ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามมาตรา ๓๑^๒ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ และมาตรา ๓๓^๓ กำหนดให้ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔ / ๑๐๖๗๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงนายกเทศมนตรีเมือง ก.

^๒ มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุม โดยกระทำในลักษณะที่เป็นการค้าต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการ และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๓๘^๔ กำหนดให้ผู้ที่ต้องการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาดต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และกรณีที่มีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนการจัดตั้ง และมาตรา ๓๙^๕ กำหนดให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐^๖ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งด้วย

๒. กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

๓. กฎกระทรวงสุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑

---

^๓ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไป ในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสถานที่แห่งเดียว

^๔ มาตรา ๓๘ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๗ ก่อนการจัดตั้ง

^๕ มาตรา ๓๙ ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๖ หรือหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ และผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรง เก็บหรือสะสมอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามมาตรา ๓๘ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๔๐ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

^๖ มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการหรือตามวิธีการจำหน่าย

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้ และดูแลรักษาสถานที่และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหาร

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ

(๔) กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูรง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ

๔. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

ประเภทกิจการที่ ๙(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร่องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๕. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้าสำนักงานและสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้...

๖. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๑๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงดังกล่าวจะต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ไว้ให้ชัดเจนพร้อมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย

ข้อหารือ

ในกรณีที่มีผู้ประกอบการมีการใช้อาคารทั้งสองส่วนข้างต้นในการประกอบกิจการ เทศบาลเมือง ก. จะสามารถออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท จัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร่องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน ตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ก. เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้หรือไม่ อย่างไร และมีหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตอย่างไร

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

กรมอนามัยได้พิจารณาประเด็นข้อหารือและข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า

๑. กรณีพื้นที่ที่ใช้สำหรับประกอบกิจการตั้งอยู่บนพื้นดิน ซึ่งมีลักษณะการดำเนินกิจการประกอบด้วย ห้องครัวสำหรับปรุงประกอบอาหาร ที่นั่งรับประทานอาหารบางส่วน ที่สำหรับจัดให้มีการแสดงดนตรี และห้องสุขา อาคารในส่วนนี้มีความมั่นคงแข็งแรงและมีการขออนุญาตถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ด้านการสุขาภิบาลอาหาร ห้องครัว ห้องน้ำ สถานที่รับประทานอาหาร การจัดการน้ำเสีย ผู้ปรุงอาหาร ผู้เสิร์ฟอาหาร ถูกสุขลักษณะตามหลักสุขาภิบาลอาหาร จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องพิจารณาอนุญาตตามข้อเท็จจริงของการดำเนินกิจการ ซึ่งผู้ประกอบการต้องขอรับใบอนุญาต ๒ ใบ คือ (๑) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และ (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ผู้ประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหาร ที่มีพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือหากพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการ ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตด้วย

๑.๒ หากสถานประกอบการสถานที่จำหน่ายอาหารตามข้อ ๑.๑ มีการแสดงดนตรี เพื่อให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยมีนักร้องนำและเครื่องดนตรีเข้าช่วยต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพด้วย เนื่องจาก การแสดงดนตรี มีความเสี่ยงหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้า หรือ

ผู้มารับ...

ผู้มารับบริการและผู้พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียง เช่น อุปกรณ์เครื่องดนตรีหรือระบบไฟฟ้าที่อาจไม่ปลอดภัย เสี่ยงตั้งเป็นเหตุรำคาญ การจัดแสงสว่างที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น อีกทั้งจะเห็นได้ว่าการประกอบกิจการร้านอาหาร แม้ไม่มีการแสดงดนตรีก็ยังสามารถประกอบกิจการร้านอาหารได้ ทั้งนี้ ร้านอาหารที่จัดให้มีการแสดงดนตรีถือเป็น การจูงใจเพื่อผลประโยชน์ในลักษณะการค้า ถึงแม้ว่าไม่ได้เรียกเก็บเงินค่าบริการหรือค่าเข้าชมการแสดงที่เป็นตัวเงิน จากลูกค้าโดยตรงก็ตาม ดังนั้น หากเทศบาลเมือง ก. ได้ออกเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ก. เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดกิจการการแสดงดนตรีตามข้อ ๙ (๖) กิจการการแสดงดนตรีดังกล่าวจึงเป็นกิจการที่ ต้องมีการควบคุมภายในท้องที่ ผู้ประกอบกิจการจะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ประเภทการแสดงดนตรีและจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ และหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือเงื่อนไขที่กำหนด ไว้ในใบอนุญาตด้วย

ดังนั้น หากราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว พบว่าสถานประกอบกิจการที่เป็น สถานที่ยานพาหนะอาหารไม่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ตามข้อ ๑.๑ และไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อ ๑.๒ จากราชการ ส่วนท้องถิ่นก่อนเริ่มดำเนินกิจการ ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการ (๑) รวบรวมพยานหลักฐาน และข้อเท็จจริงของสถานประกอบกิจการที่ไม่ได้รับอนุญาต เพื่อดำเนินคดีกับผู้ประกอบกิจการ (๒) แนะนำให้ ผู้ประกอบกิจการหยุดดำเนินกิจการและมายื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารและใบอนุญาตจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการแสดงดนตรี จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก “กระบวนการปฏิบัติงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข (SOP) : EHA ๙๐๐๑-๙๐๐๕” ในเว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/laws/main.php?filename=๑LBook>

๒. กรณีพื้นที่ที่ใช้สำหรับประกอบกิจการอยู่บนแพซึ่งมีลักษณะเป็นแพยื่นไปยังแม่น้ำ จ.

จากข้อเท็จจริง พบว่า แพที่ยื่นออกไปยังแม่น้ำ จ. เป็นพื้นที่ที่ต่อเนื่องสำหรับประกอบกิจการ ร้านจำหน่ายอาหารและการแสดงดนตรี โดยบริเวณพื้นที่ที่เป็นแพจะใช้เป็นที่นั่งรับประทานอาหารสำหรับลูกค้า ซึ่งพื้นที่ส่วนนี้เป็นพื้นที่ที่เทศบาลเมือง ก. มีคำสั่งห้ามใช้อาคาร เนื่องจากไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคาร กรณีดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่า แพเป็นอาคารตามมาตรา ๔ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้คํานิยามว่า “อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้...” ซึ่งการสร้างอาคารจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น นอกจากนั้น มีการปลูกสร้างอาคาร (แพ) ล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ จ. โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าทำ ตามมาตรา ๑๑๗ ของพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ ประกอบกับกฎกระทรวงควบคุม สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ วรรคสอง กำหนดว่า “สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือสถานประกอบ กิจการที่มีการประกอบเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี”

ดังนั้น ราชการส่วนท้องถิ่นจึงควรมีการประสานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
เพื่อดำเนินการร่วมกันในการพิจารณาอนุญาตด้วย

กรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วย
การสาธารณสุขได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขหรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

